

SUKYLA RUSIJOS INTELEKTUALAI

Rusijos dabartinis istorikas Roy A. Medvejevas paskutiniu laiku neoficialiai parašė istoriją apie paskutinius įvykius Rusijoje, kurie sukėlė nemaža nusistebėjimo. Medvejevas aprašo Stalino laikus, koncentracijos stovyklas ir vėlesnius rusų intelektualų persekiojimus.

Šioje istorijoje Medvejevas apgina rusų rašytojo Solženicino parašytą knygą apie "Gulago pusiasalį tarp 1918 ir 1956 metų", pažymėdamas, kad šioje knygoje yra parašyta žiauri bet tikra istorinė realybė. Šio pusiasalio koncentracijos stovyklose vyko žmonių kankinimai, kurie neturi jokio palyginimo pasaulyje. Net buvę carų laikais kalėjimai, palyginus su šiomis koncentracijos stovyklomis būtų galima pavadinti kaip "poilsio namais".

Medvejevas įrodo, kad ir Stalinui mirus vyko toliau žmonių

trėmimai ir persekiojimai, nežūrint kad pati komunistinė valdžia pasmerkė Stalino žiaurumus. Pasikeitė tik vardai ir veidai, bet nepasikeitė komunizmo darbai.

Paskutiniu metu pasikeitė tik tai metodas. Vietoj uždarius kalėjiman, dabar uždaroma intelektualus į beprotnamius, kad "pagydyti", arba "perplauti smegenis", kaip savu laiku buvo daroma su kardinolu Mindzenty Vengrijoje.

Kitas intelektualų persekiojimas vyksta tame, kad jie negali laisvai rašyti ir pasakyti tikrą tiesą. Todėl rašytojai, kaip Solženicas turėjo savo parašytas knygas slapta pasiųsti į Vakarų. Jis tikriausiai bus pripažintas "nenormaliu" ir pasiųstas kur nors "pasigydyti".

Istorikas Medvejevas ragina jaunimą Rusijoje ieškoti tiesos ir nepritari biauriam melui, kuris yra varomas pačios valdžios. Tačiau tikros tiesos rusų jaunimas negali niekada patirti, nes partija niekad neskelbia tikros tiesos, nors ir turi dienraštį, pavadintą "Pravda - Tiesa", kurioje skelbiama tik pigi partijos propaganda.

Tačiau ateis laikas, kad Rusijos studijuojantis jaunimas sužinos visą tiesą apie praeitus žiaurumus ir sleistus melus ir nusi-gręš nuo pigios propagandos ir stos ginti tiesos kartu su tikrais intelektualais ir rašytojais, kurie jau dabar nieko nebijodami išdrįsta skelbti tikrąją tiesą.

J. Pragiedrulis.

IŠ VISO PASAULIO

• Šių metų vasario mėn. 10 d. Mar del Plata miestas iškilmingai paminėjo savo įsteigimo 100 metų sukaktį. Ta proga iškilminge dalyvavo nemaža iš Buenos Aires miesto svečių.

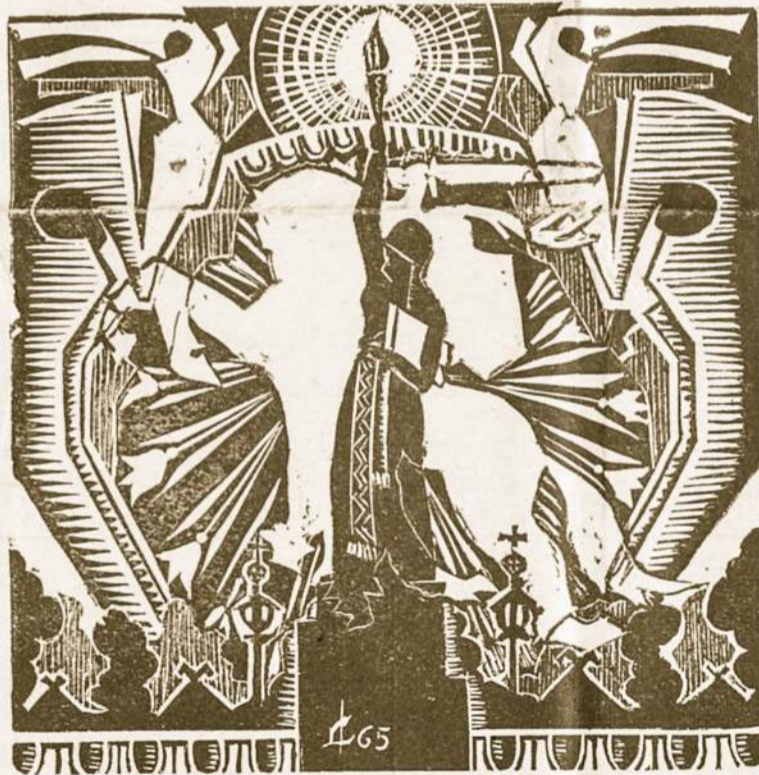
• Anglijoje prasidėjo rinkiminė kompanija. Laboristų partijos pirmininkas Wilson apkaltino dabartinį ministrų kabineto pirmininką Edvardą Heath už anglikasių vykstančius streikus ir reikalauja, kad valdžia pakeltų anglikasiams uždarbį.

• Jungtinėse Amerikos Valstybėse susirinko draugiškų valstybių atstovai aptarti žibalo krizę ir imtis priemonių išspręsti žibalo problemą. Šioje konferencijoje dalyvavo Anglijos, Kanados, Olandijos, Belgijos, Liuksemburgo, Italijos, Danijos, Airijos, Norvegijos, Japonijos, Š. Amerikos ir Vak. Vokietijos atstovai.

• Cilės karinės valdžios prezidentas Pinochet pareiškė spaudos atstovams, kad karinė valdžia turinti dar nemaža darbo ir nemananti dar greitai atiduoti valdžią į civilių rankas, kol nebus užtikrintas krašto saugumas ir ekonominis gerbūvis.

• Carlos Monzon, argentinietis, pasaulinis bokso čempionas vasario 9 d. Paryžiuje nugalėjo meksikietį Jose Napoles šeštame ringe, tuomi pasilikdamas pas. čempionu.

• Vakarų aliantai: Š. Amerika, Anglija ir Prancūzija kartu su Vak. Vokietija protestuoja dėl Berlyno miesto judėjimo trukdymo rytinėje pusėje. Protesto nota buvo įteikta Rusijos ambasoriams minėtų valstybių sostinėse.

Šviesos ir laisvės Lietuvai!

GIMTOJI KALBA

Iš kopų snabždesio su debesim ir prošvaistėm,
Iš marių virpulių ir ežerų nendrėm,
Iš duonos kvapo ir miškų giesmės
Kalba gimtoji lūposna įdėta.

Pilėnų laužuose išdeginta, išlydyta,
Su perregima gintaro šviesa,
Ji — motinos baudžiauninkės lopšinėje,
Ji — Pirčiupio mėlynų raudose...

Ja kalba pietų tyluma ir gatvių gaudesys,
Balkonai priemiesčių naujų spalvoti,
Gelsvų kasyčių juokas ir pušų rimitis,
Ir tie veidai, rūstis ir meile išvagoti.

Lietuviškasis žodis liko kraujo raidėm
Ant kamerų akmens ir pelenuos
Pasaulio kryžkelėj — prie Nemuno ir Baltijos -
Likimas motinos kalba dainuos.

Prišaukti džiugesį, lyg paukštį ulbantį,
Kad ligi galo vieškeliu lydėtū,
Iš duonos kvapo ir miškų giesmės
Kalba gimtoji lūposna įdėta.

Janina Degutyte.
Lietuva.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires

T. E. 208 - 5027

Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual

Nr. 1.202.109

Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado Consección No 1384
	Tarifa Reducida Consección No 4015

MINĖKIME LIETUVOS VALSTYBĖS ATSTATYMO 56-sias METINES

Vasario 16-sios aktas yra mūsų tautos ilgų metų kovos, iš-tvermės ir vilties vaisius. Sykiu tas Lietuvos valstybės nepriklausomybės atstatymo nutarimas yra tiek jį priėmusios Lietuvos Tarybos, tiek mūsų tautos visų vadovaujančių sluoksnių vieningo nusstatymo išraiška.

1918 metų Lietuvos padėtis ir tarptautinė politika mūsų tautai nebuvo viltingos. Tik tautos ryžtas ir jos vadovaujančių sluoksnių vieningumas atstatė Lietuvos valstybinę nepriklausomybę, o savanorių kraujo ir gyvybių aukos ją apgynė nuo priešų.

Šių dienų mūsų tautos istorinėse sutemose Lietuvos valstybinės nepriklausomybės atstatymo aktas ir faktas turi visiem lietuviams ypatingos reikšmės ir vertės: kaip švyturys ir kelrodis, kaip palikimas ir įpareigojimas ir kaip padrąšinimas bei užtikrinimas.

Kaip švyturys ir kelrodis jis veda mūsų tautą Lietuvos valstybingumo keliu. Apie mūsų tautos šio meto rezistenciją okupantui žino visas pasaulis. Mūsų išveivija taip pat stengiasi Lietuvos valstybingumo bylą išlaikyti gyvą.

Kaip palikimas ir įpareigojimas Vasario 16-sios aktas skelbia su poetu, kad "be aukų ir be kovos laisvos nebuvo Lietuvos", ir šaukia kiekvieną lietuvių, kur jis begyventų, ką beveiktų, kokius išteklius beturėtų, savo darbu, žiniomis ir lėšomis dėtis į mūsų tautos visuotines pastangas išsivaduoti iš svetimųjų priespaudos jungo.

Kaip padrąšinimas ir užtikrinimas jis primena, kad visos imperijos ir jų grobuoniškas viešpatavimas ateina ir praėina, o nepraėina tik Žmogaus ir Tautos laisvės siekimai.

Ir dabartinėje Lietuvos padėtyje, nors šio meto pasaulio likimo vairuotojai, siekdami atlydžio Rytų - Vakarų santykiuose, gali kuriam laikui užsimerkti prieš sovietinio kolonializmo negandą.

Vasario Šešioliktosios aktas visai mūsų tautai, o ypatingai laisviesiems lietuviams, yra Lietuvos laisvės kovos iš-tvermės ir laimėjimo vilties neišsenkamas šaltinis!

VARDAN TOS LIETUVOS VIENYBĖ TEŽYDI!

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas.

New Yorkas, 1974 Vasario mėn.

1918 - 1974

VASARIO 16-TOSIOS DIENOS MINĖJIMAS MINĖJIMO AKTAS

Iškilmingas Vasario 16 Dienos minėjimas įvyks Arg. Lietuvių Centro salėje, Tabare 6950, Cap. 1974 m. vasario 16 d. (šeštadienį) 21.30 val.

PROGRAMA

1. Minėjimo atidarymas — ALOS Tarybo pirm. A. A. Mičiūdas;
2. Lietuvos ir Argentinos himnai — atlieka šv. Cecilijos choras;
3. Žodis lietuvių kalba — Nelida Zavickaitė;
4. Tautiniai šokiai — "Ateities" ansamblis, vad. H. Levanavičiui, akord. J. Romeika;
5. Žodis ispanų k. — inž. Jonas Gaidimauškas;
6. Dainos — išpildo šv. Cecilijos choras, vad. Vyt. Padvalskiui, prie piano Lili Mičiūdienė;
7. Padėkos žodis ir uždarymas — A. Liet. Centro pirm. Alfredas Ruplėnas.
Programai vadovauja jaunimas.
Įėjimas — laisva auka.

IŠKILMINGOS PAMALDOS

Vasario 16 Dienos proga iškilmingos pamaldos įvyks Buenos Aires katedroje (Pza. de Mayo), vasario 17 d. (sekmadienį), 10 val. Pamaldas laikys Buenos Aires arkiv. Juan Carlos Aramburu; giedos šv. Cecilijos choras.

VAINIKO UŽDĖJIMAS

Po pamaldų visi esantieji ir jaunimas su vėliavomis ir taut. kostiumais, žygiuos iki Laisvės Paminklo — Piramidės, kur bus padėtas vainikas ir pasakytas atitinkamas žodis.

Dalyvaus kitų tautų atstovai, televizijos ir spaudos korespondentai.

Visus maloniai kviečia gausiai dalyvauti

A. L. O. S. TARYBA.

KATALINA IR JONAS ČEKANAUSKAI — “LAIKO” GARBĖS LEIDĖJAI

Kai “Laikas” prieš 26 metus buvo pradėjęs žengti savo pirmuosius žingsnius, ponai Čekanauskai buvo vieni iš tų pirmųjų garbės leidėjų. (1949 metų sausio mėnesio žurnalo). Tokiu būdu, ponai Čekanauskai įsirikavo į rašyto lietuviško žodžio nuolatinus rėmėjus.

Jonas ir Katalina Povilauskaitė Čekanauskai.

Šį kartą, kai buvo paprašyti būti garbės leidėjais Vasario 16-tos šventės proga, mielai sutiko ir parėmė sunkų spaudos darbą savo nuoširdžia auka, nes ponai Čekanauskai būdami susipratę lietuviai patriotai, visada remia bet kokią lietuvišką veiklą.

Nors inž. Jonas Čekanauskas yra gimęs Argentinoje, bet būdamas susipratęs lietuvis sukūrė taip pat grynai lietuvišką šeimą prieš 37 metus. Katalinos ir Jono Čekanauskų šeimos židinyje išaugo taip pat lietuviškas atžalynas: sūnus Rubenas ir dvi dukterys Olga ir Blanca. Visa šeima kalba puikiai lietuviškai.

Šios šeimos širdis yra ponai Katalina Čekanauskienė, gimusi Lietuvoje ir savo šeimai perdavusi lietuviškas tradicijas, lietuvišką nuoširdumą ir svetingumą. Ponų Čekanauskų namuose pravažiuo-

jantieji lietuviai svečiai yra visada nuoširdžiai priimami ir tikrai lietuviškai pavaišinami.

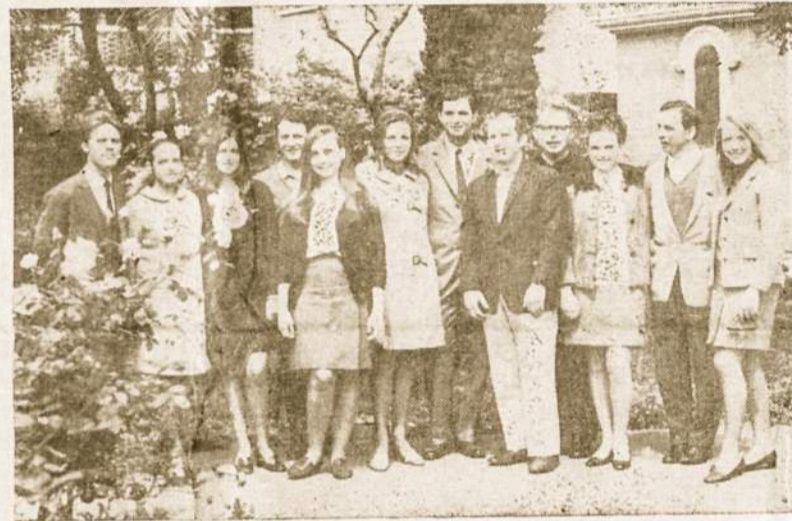
Ponas inž. Jonas Čekanauskas savo igimtu gabumu ir nepaprastu darbštumu 1942 metais įsteigė įvairių bronzinių ir kitokių metalų sraigtų bei veržeklių gamybos fabriką, vardu “NERIS”

Cecilijos chore ir visur dalyvauja, kur vyksta lietuviški rengimai.

Ponų Čekanauskų šeima sielojasi bendrai visais lietuviškais kolonijos reikalais ir gyvena visais jos džiaugsmais ir vargais. Didelių kolonijos švenčių proga, kaip pavyzdžiui, Pietų Amerikos kongreso, arba lietuvių menininkų atvykimo proga, ponų Čekanauskų namai visada yra atviri pokalbiams ir vaišėms.

Taip pat ir lietuvių dvasiškių vizitai randa ponų Čekanauskų namuose tikrą lietuvišką priėmimą. Tiek tėvų marijonų didieji svečiai kaip provincijolai, ar generolai, bei lietuvių aukštieji dvasiškiai būna maloniai priimami ir pavaišinami, ir mūsų kolonijos žymieji veikėjai visada randa ponų Čekanauskų namuose tikrą lietuvišką užėigą, kur galima pasidalinti mūsų kolonijos rūpimais klausimais ir mūsų problemomis. Kiek daug įdomių ir naudingų minčių iškyla tuose draugiškuose pokalbiuose.

Ponai Čekanauskai lankyda-

Blanka Čekanauskaitė (antroji iš k.) ir Rubenas Čekanauskas (5 iš deš.) dalyvauja lietuvių jaunimo veikloje. Čia juos matome drauge su pirmuoju jaunimo komitetu po posėdžio liet. parapijoje.

DAR VIENAM LIETUVIUI NEPAVYKO PABĖGTI

Caristinė Rusija buvo vadinama “tautų kalėjimu”. Tokia ji ir šiandien. Kiekvienas jos žmogus yra sekamas “sargų”, tai dar kartą patvirtina štai liūdnas atsitikimas su mūsų tautiečiu.

Į Neapolį spalio mėn. viduryje atplaukė rusų laivas su 296 sovietų piliečiais turistais. Jų tarpe atrodė buvo nemaža ir lietuvių. Spalio 14 d. vakare dalis turistų devyniais automobiliais atvyko apžiūrėti Romos. Vienam iš tų turistų, Broniui Strikuliui, 30 metų vyrui, pavyko susisiekti su įtalų policija ir pasiprašyti politinio pabėgėlio teisių. Policijoje Strikuliui paaikšino, kad jis gali likti Italijoje, tik turi parašyti specialų prašymą, paskui bus nugabentas į Triestą, kur yra tokių pabėgėlių stovykla, ten bus jo reikalas galutinai iširtas.

B. Strikulis prašymą pasirašė ir liko policijos būstinėje iki bus išgabentas į Triestą.

Spalio 16 d., kai sovietiniai ekskursantai turėjo grįžti į Neapolį, pasigesta trijų keleivių. Ekskursijos vadovas kreipėsi į artimiausią policijos postą, prašydamas juos surasti. Policija pranešė, kad vienas iš jų yra centrinėje policijos būstinėje ir atsakąs grįžti į Sov. Sąjungą.

Apie kitus du ji nieko nežinojo. Grįžimas į Neapolį buvo atidėtas.

SARGAI IŠ PASKOS

Spalio 16 d. du italų neuniformuoti policininkai atlydėjo B. Strikulį į Romos geležinkelio stotį, iš kur turėjo išeiti traukinys į Triestą. Policininkams esant prie bilietų langelio, staiga prie Strikulio prišoko du stiprūs vyrai ir rusiškai šaukdami, keikdami ir grasindami bandė B. Strikulį jėga vestis su savimi. Policininkai - palydovai visus tris nugabeno į geležinkelio policijos postą, o iš ten susisiekė su policijos vadu, kuris visus tris liepė atgabenti į centrinę policijos būstinę. Tenai paaikškėjo, kad anie “sargai” yra Vladimiras Petkelis 43 m. ir Vytautas Pompeikis 39 m. (greičiau Pupeikis, nes italai labai kraipo svetimas pavardes). Juodu pasisakė esą bendrosios turistų grupės mažesnių grupių (5 asm.) vadovai ir esą atsakingi už savosios grupės asmenis.

GRAŽINO SOVIETŲ AMBASADAI

Visą kelią nuo geležinkelio stoties iki policijos būstinės “sargai” buvo drauge su Strikuliu ir visą laiką rusiškai šaukė, grasino

ir gąsdino. Br. Strikulis, atrodė, prislėgtas, nusiminęs ir pagaliau “sargų” akivaizdoje per vertėją pareiškęs, kad jis atšaukia savo prašymą suteikti jam politinio pabėgėlio teises ir tai patvirtino parašu.

Policijoje abu “sargai” su tvarkę reikalą grįžo prie savo ekskursijos, kuri tuoj išvyko į Neapolį, o Bronius Strikulis buvo nugabentas į sovietų ambasadą. Jo likimą galime lengvai įsivaizduoti.

Įvykis stotyje — tasai stumdymasis, žmogaus grobimas, policijos nepajėgumas, buvo stebimas daugelio žmonių. Mačiusieji pasakoja, kad tai buvęs labai nemalonus vaizdas, nors žmonėms nebuvo aišku, kas ten ištikrų dedasi.

AMBASADA “PAAIŠKINO”

Žurnalistai telefonu pasiteiravo apie B. Strikulio likimą. Vicekonsulas žurnalistams davė tokį sovietinės taktikos šedevrą - paaiškinimą.

Esą visą tą reikalą surežisavo italų policija. Pagal vicekonsulo paaiškinimą, kažkoks neaiškus tipas išpraudęs B. Strikulį ir rankas gavėję raštelį, kuriame itališkai buvę parašyta: “Prašyk politinio pabėgėlio globos”. Paskui Strikulis buvęs nugabentas į po-

PRIEŠ 25 METUS

1948 m. vasario mėn. “Laiko” numeryje pirmajam puslapyje yra įžanginis redakcijos straipsnis “Vasario 16-toji ir mes” toliau “Las Naciones se determinan por si mismas”, ispanų k. straipsnis, kurį rašo Cas. Verax; “Lietuvių kova prieš sovietinę okupaciją” - dr. Augustinas Laucius; “Lietuvos Nepriklausomybės paskelbėjų likimas” — apžvalga apie Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarus — redakcijos kolektyvo rašinys; “Dr. Jonas Basanavičius” — rašo dr. A. Zotovas; “Vilnius — Lietuvos šventovė” — A. Ališauskas; “Alkoholis kaip tautos naikinimo priemonė” — dr. K. Graužinio paskaitos santrauka. “Amerika” (S. Amerikos lietuvių laikraštis) rašo apie Argentinos lietuvius.

“O, mylima, aš ieškau tik ta-

ves...” Af. Grauslio rašinys apie Lietuvos poetų meilę tėvynei. “Išėvija ir jos uždaviniai” — rašo A. Putinas. “Kraujas” — Pauliaus Stelingio prisiminimai.

Viso pasaulio lietuvių kronikoje plačiai aprašoma lietuvių Kolumbijoje.

Vasario 16 D. minėjimas vyksta lietuvių parapijos bažnyčioje ir salėje, kurioje dalyvauja iš Romos atvykęs vysk. Pr. Butys, Marijonų Generolas. Programoje — šv. Cecilijos choro dainos.

Į Vasario 16 D. minėjimą Berriše, vyksta keli omnibusai su šv. Cecilijos chorą pryšakyje.

Vasario mėn. Garbės Leidėja yra Konstancija Deveikienė ir paskelbta eilė žymių aukotojų.

P. Gudelevičius.

miesi kituose kraštuose, nepamiršta užmegsti draugiškus ryšius su lietuviais ir papasakoti apie mūsų lietuvišką veiklą Argentinos lietuvių kolonijoje, bei sugrįžę perduoda savo įspūdžius iš aplankyto kraštų gyvu žodžiu ir spalvotais paveikslais.

Tokiu būdu, ponų Čekanauskų visa šeima yra giliai jaugusi į mūsų kolonijos lietuvišką gyvenimą, sakytume giliai įleidusi savo šaknis, o savo namų pavėsyje priglaudžianti visus lietuvius patriotus, kurie sielojasi dėl lietuvių išlaikymo.

Tikrai malonu ir džiugu, kad šių metų Vasario 16-tos proga galime juos vėl pasveikinti kaip mūsų patriotinio laikraščio “Laiko” garbės leidėjus ir palinkėti visai šeimai ir toliau tęsti šias kilnias lietuviškos kultūros rėmėjų tradicijas ir kartu paprašyti Viešpaties gausios palaimos.

Kol savo tarpe turėsime lietuviškai galvojančių šeimų, kol turėsime mūsų visų darbų rėmėjų ir skatintojų kaip ponų Čekanauskų šeimą, tol mūsų lietuviškas darbas Argentinoje vyks toliau netrukdomai ir galėsime perduoti naujoms kartoms mūsų tautos gražias tradicijas, jos kalbą ir gyvą dvasią.

kun. Aug. Steigvilas.

licijos centrinę būstinę, ir jam nemokančiam italų kalbos, nebuvo leista telefonu susisiekti su sovietų ambasada, neduota vertėjo, o tik turėjęs pasirašyti jam pakištą itališką tekstą. Paskui B. Strikulis buvo policijos nugabentas į stotį ir ten pamatęs du savo tautiečius, ėmė šauktis pagalbos...

KALITINA ITALŲ POLICIJA

Tokia yra sovietų ambasadose versija — kalta italų policija, kuri provokuojanti ir grobianti sovietų piliečius, ramius ekskursantus. Ji pagrobusi sovietų pilietį ir norėjusi jėga išvežti į Triestą. Sovietų vicekonsulas dar pridūrė, kad už tokią “provokaciją” ir sovietų piliečių grobimą būsiąs įteiktas italų valdžiai griežtas protestas.

Baigiant šį liūdną įvykį matyti, kiek Italijos valdžia pataikauja sovietams ir bijo užrūstinti. Policijos elgesys jokiū būdu nepateisinamas, kai ji leido visą laiką enkavedistams terorizuoti B. Strikulį, neatskyrė jo nuo anų “sargų” ir pagaliau išdavė į sovietų enkavedistų rankas. Kažkas panašu į Simo Kudirkos atvejį.

Šis įvykis buvo aprašytas italų spaudoje.

“Draugas”.

SOCLENKTYNĖS

Viena iš didžiųjų vergovės apraiškų rusų sovietinio gyvenimo praktikoje yra socialistinis lenktyniavimas. Jis buvo praktikuojamas visą laiką, o pastaruoju metu už visokeriopą lenktyniavimą varoma didžiausia propoganda. Visa sovietinė lietuvių spauda mirgėte mirga lenktyniavimo antraštėmis, Dėl lenktyniavimų šaukiami mitingai kolchozuose, fabrikuose, įstaigose, profesinėse sąjungose, kompartijos skyriuose ir kitur. Tai tikra karštingė spausti sunkiai dirbančius žmones. Darbo agitatoriai šokinėja ne tik apie kiekvieną kolektyvą, bet ir apie pavienius žmones, vis ragindami greičiau, greičiau, greičiau. Nuolatinės agitatorių brigados dirba išsijuo-

JUOKIS

SKIRTUMAS

Vokietis į prancūzo užklausimą, kaip Vokietijoje atskiriamas optimistas nuo pesimisto, atsako: —Optimistas mokosi anglų kalbos, pesimistas - rusų.

—O kas domisi prancūzų kalba?

—Išėjė iš mados.

PRIEŠINGOS

Vyras nori viešbuty namų atmosferos, namuose — viešbučio aptarnavimo.

SEKMADIENIO R I M Ć I A I

UŽ KRISTŲ, BAŽNYČIĄ IR TĖVYNĘ!

Dieviškoji Išmintis matydama, kad žmonijos istorija kuria Babelio bokštą, tai yra nesantaikos miestą, sumanė padovanoti žmonijai tris išsigelbėjimo laivus, kurie vadinasi KRISTUS, BAŽNYČIA IR TĖVYNĖ arba tauta.

Visi trys yra reikalingi ir visi trys išplaukia vienas iš kito, visi trys vienas kitą palaiko ir papildo. Tai yra didžioji Trilogija, arba Triašė, kuri palaiko visą žmoniją.

Dievas pirmuoju žmonijos pamatu padėjo Kristų. "Nes nė vienas negali dėti kito pamato, kaip tik tą, kuris padėtas — Jėzus Kristus", kaip sako Šv. Povilas laiške korintiečiams (I Kor. 1,11).

Modernus pasaulis kaip tik nori tą pamatą pakeisti, padėti kitus vardus, kaip Marksą, Engelsą, Darviną, Sastre, Freudą ir kitus, kurie jau nemažai žalos atnešė mūsų laikams, visai žmonijai.

VISA ATNAUJINTI KRISTUJE

Pijus X-tas pradžioje šio amžiaus buvo davęs šūkį: "Visa atnaujinti Kristuje" (Omnia restaurate in Christo). Tik Kristuje visi dalykai gali būti atnaujinti, nes Jis yra žmonijos Atnaujintojas ir Išgelbėtojas.

Kristus žmonijai sujungti ir ją išgelbėti yra davęs savo Bažnyčią, tai yra tą uolą, kuri turi išgelbėti žmoniją nuo visų priešų puolimų. Tos Bažnyčios kertiniu akmeniu yra padėjęs Šv. Petras, o jo asmenyje įpėdinius - popiežius.

Pats Kristus yra tai užvirtinęs Šv. Petru: "Ir aš tau sakau: tu esi Petras (uola) ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią ir pragaro vartai jos nenugalės" (Mato 16.18).

Kristaus Bažnyčia yra toji uola, ant kurios sudūžta visų laikų priešų įtūžimai. Anuomet bandė Neronas sunaikinti Bažnyčią, bet pats mirė. Ją bandė sunaikinti prancūzų revoliucija, ją bando sunaikinti ir raudonoji spalio revoliucija. Bet niekas jos nesunaikins, nes Kristaus pažadas pasilieka: "Ir pragaro vartai jos nenugalės".

TAUTOS SVARBA

Tačiau Bažnyčios veikimo laukas arba scena yra tauta, kurioje Bažnyčia veikia ir kuria savą kultūrą, praturtina visą žmoniją. Bažnyčia todėl ir remia visų tautų sveikas pastangas ir jų dvasinius laimėjimus, arba pažangą.

Šv. Tėvas Povilas VI savo enciklikoje "Tautų Pažanga" (Progressio Populorum) yra kaip tik pasisakęs už tautų laisvą veikimą ir jų materialinę bei dvasinę pažangą, jų įneša į žmonijos bendrą progresą.

Naujoji liturgija atidaro galimybę vartoti kiekvienai tautai savo gimtąją kalbą, savas giesmes, įvesti savus papročius ir liturgiją. Kas anksčiau tik namuose buvo vartojama, dabar jau galima bažnyčioje naudoti: savąją kalbą ir savąją giesmę.

Tik bedieviškas komunizmo internacionalas pamėgdžiodamas Bažnyčią, nori įvesti "plačios tėvynės" naują idėją, po kuria glūdi didžiausias visų laikų imperializmas, siekias nušluoti nuo žemės paviršiaus visas tautas ir iš jų padaryti vieną milžinišką imperiją.

Tai rodo mūsų ir visų pavergtų tauta tragedija, kur pamažu išstumtama gimtoji kalba, kur uždaromos yra bažnyčios, kur Kristaus vardas uždraustas paminėti, nes priešai žino, kad panaikinę tikėjimą į Dievą, Kristų ir jo Bažnyčią, lengvai galės pavergti ir pačią tautą.

Todėl mūsų didžioji užduotis yra išlaikyti gyvą tikėjimą į Kristų, į jo įsteigtą Bažnyčią ir Dievo mums duotą Tėvynę. Už Kristų, už jo Bažnyčią ir Tėvynę mūsų broliai ir sesės kovojo ir tebekovoja su mūsų laikų milžinu komunizmu.

STEF. RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(tąsa iš pr. Nr.)

SARPYGINAS

Mes su Brone persikėlėme gyventi pas Bykovą, kuris tik neseniai pasistatė sau gryčiukę. Jų šeima nedidelė — tėvas, motina, duktė Marusia ir sūnus Fedia. Vaikinas mokėsi devintoje klasėje, bet jį greitai paėmė į kariuomenę, trumpai apmokė išsiuntė į frontą. Jam išvažiuojant davėme savųjų adresus ir prašėme, jei patektų Lietuvon, kad aplankytų mūsų tėvus ir gimines, papasakotų jiems, kad esame gyvos. Lietuvon jis pateko ir ten žuvo. Jo kapą suradau vasarodama Druskininkuose, kai grįžau į Lietuvą.

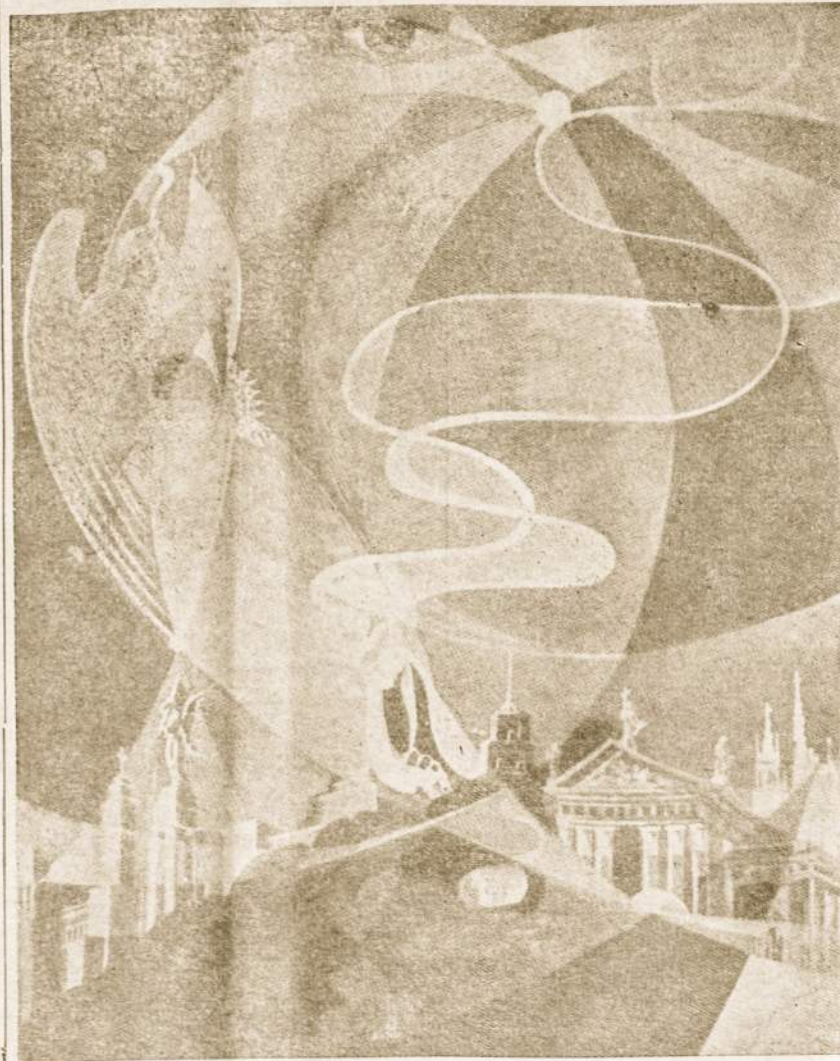
Šeiminkai mums užleido patį gerąjį gryčių tės kampą — prie ikonos. Tiesą pasakius, kito kampo ir nebuvo. Pasidėjome kaladės, ant jų lentas ir turime puikią lovą.

Priešais gyveno kaimynas Sarpyginas su šeima. Jis vežiojo kolchozo grūdus ir vieną maišą nukombinavo. Grūdus surado, suėmė — tardymas, teismas ir penkeri metai kalėjimo.

Kartą jo žmona Viera nešė į Bakšyro kalėjimą vyrui maistą. Girdėjau, kad kalėjime už maisto vogimą sėdi ir tas jaunuolis Kostas, kuris vienplaukis ir tik su uniformine gimnazisto eilute atvyko kartu su mumis. Turėjau vieną kepaluką duonos. Gavau leidimą nueiti į Bakčarą ir kartu su Viera nukiūtinau. Kalėjime parašiau keletą raminančių žodžių, pridėjau prie duonos ir perdaviau Kostui.

Tai yra Dovydo ir Galijoto kova. Lietuvių tauta, nors ir maža, bet ji eina Dievo vardu ir kovą laimės su kitomis krikščioniškomis tautomis. Nes Kristaus žodžiai pasakyti Petru, galioja ir mums: "Ir pragaro vartai jos nenugalės".

kun. Augustinas.

MALDA UŽ TĖVYNĘ

Liet. katalikai vis labiau jaučia pareigą melstis už tėvynę. Per rankas platinamas atsisaukimas, priminęs tikinčiųjų persekiojimą, girtavimą, moralinį palaidumą, tautinių ir religinių tradicijų niekinimą, tėvynės likimo pamiršimą,

skatina kasdien melstis už tėvynę. Tėvynė kiekvienam žmogui yra brangi kaip motina, kaip gimtieji namai. Tik išsigimęs žmogus gali nemylėti savo tėvynės. Tad gelbėkime savo gimtąją žemę auka ir malda:

—Dieve, pažvelk į Lietuvą, šiandien einančią skaudžiu kryžiaus keliu.

Teatneša ši sunki dalia ne pražūtį, o tautos prisikėlimą.

Per nusikaltimų debesis tepasiekia Tave, dangiškasis Tėve, mūsų atsiprašymo balsas, nes sunkūs nusikaltimai it pančiai geležiniai prislėgė mūsų tautą.

Daugelis jos vaikų nebemato Tavęs, Dieve, ir savo amžinojo tikslo.

Tepraicina greičiau ta kančios taurė pro mūsų tautą.

Kol Tu, Viešpatie, pasilenksi prie savo kenčiančių vaikų, padėk kantriai ir išvermingai pakeikti priespaudos našta, kuri ten do mums saulę ir skaudina širdį.

To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Iš Katalikiško Pasaulio

• Venecueloje randasi miestas, kuris vadinasi San Casimiro de Guiripa, turintis 14.000 gyventojų ir to paties vardo bažnyčią. Šv. Kazimiero atsiradimą Venecueloje bandė tyrinėti lietuvių kapelionas kun. A. Perkumas, bet miestelio istorijoje nerado nė vienos nei lenkiškos nei lietuviškos pavardės. Esanti viena indėnų legenda, kuri pasakoja, kad Karalius Kazimieras apsisireiškes guiripų genties indėnams, kai jie buvo apkrikštyti ir paratęs jiems remti naująjį tikėjimą bei santvarką. Tai įvyko gerokai prieš parapijos įsteigimą. Dėl šios indėnų genties miestelis ir parapija gavo San Casimiro de Guiripa pavadinimą. Bažnyčia pastatyta 1784 m. Ji buvo žemės drebėjimo sugriauta, naujai pastatyta 1875 m. Jos centriniame altoriuje yra šv. Kazimiero statula, sienas puošia šv. Kazimiero freskos, po stiklu rymo polikrominis rūpintojėlis. Iš to matyt, kad bažnyčios kūrėjas turėjo pakankamai žinių apie šv. Kazimierą.

• Šv. Kazimiero parap. Worcesteryje, JAV, klebonas kun. A. Miciūnas, spalio mėn. suruošė lietuvių ekskursiją į šv. Žemę, kurios metu aplankyta Italija ir Graikija.

• Ar grįš lotynų kalba? Popiežius Povilas VI trijų tūkstančių maldininkų miniai pranešė, kad yra svarstoma, kad Mišiose vėl reikia įvesti lotynų kalbą — giedant Mišių metu Gloria, Sanctus, Credo ir Agnus Dei. Popiežius pripažino, kad lotynų kalba buvo didelis ryšys tarp viso pasaulio katalikų. Kitos Mišių dalyks pasiliktų vietine kalba. Dabar yra didelis spaudimas palikti tūkstanties metų tradiciją — gregorianišką giedojimą.

• Naujai parašytos mišios už mirusius bus įtrauktos į Romoje leidžiamą lietuvišką giesmyną. Sukūrė kompoz. Br. Budriūnas, prieš tai parašęs dvejus chorines mišias.

Kostas už maisto nukombinavimą gavo penkeris metus kalėjimo ir buvo etapu išvarytas į koncentracijos stovyklą. Tolesnio jo likimo nesužinojau. Jei išliko gyvas, bus paliejęs invalidas visam gyvenimui.

Nėra didesnės dorybės, kaip badaujant nepaliesi svetimos bulvės ar duonos grauzelio. Kovoti su badu ir nepaimti užtikto karnio maisto... baisiai sunku. Daugumas neatsilaiko — vagia ir pagauti miršta kalėjime ar stovykloje. Tokio likimo susilaukė tūkstantai lietuvių, nes badas visiems žiūrėjo akysna.

MANO RUGIŲ ATSARGA

Aš turėjau atsivežusi iš Lietuvos galamaiši rugių, apie juos žinojo kolchozo pirmininkas ir visas kaimas. Pirmininkas primygtinai prašė, kad aš lietuviškus rugius atiduočiau jam sėklai, o jis man vėliau atiduos miltai.

Sibiro rugių atmaina yra labai prasta, o ją pagerinti niekam nerūpi, tat pirmininkas galvojo, kad iš mano lietuviškų rugių išsiaugins geros sėklos ir tuomet didžiulisis prieš kitus kolchozus.

Aš nenorėjau savo rugius mainyti į miltus. Nenorėjau, kad mano rugeliai Sibire vargtų. Gal ir jiems būtų baisiai šalta, kaip ir man.

Pasiremiau sauja lietuviškų rugių ir glamonėju juos savo žvilgsniu. Rodos jaučiu Lietuvos laukų kvapą. Matau tėviškės laukus, nuklotus aksominium rugelių želmanų kilimu. Kai tik pajuntu apie mane slampinėjantį badą, tuojau prisimenu savo rugius. Jie mane nuramina, tarytum būtų pilnas aruodas.

Kai kas man sako:

—Kaip išdrįsai pasipriešinti pirmininkui ir neatidavei jam rugių?

Ramiai atsakau:

—Mano rugiai, rugiai iš Lietuvos ir aš jų niekam geruoju neatiduosiu. Tegu atima jėga, kaip viską atėmė.

Lietuviškų rugių iš manęs neatėmė. Komunistais aš visai netikiu, netikėjau ir pirmininko žodžiais pakeisti mano rugius miltai.

Visų mūsų didžiausias rūpestis buvo — kaip išgyvensime žiemą? Ką valgysime? Ką gausime iš vietinių, jei jie ir patys pusbadžiai gyvena? Jaučiame ateinančią badą.

Reikia pamiršti visus mokslus ir profesijas ir mokyti naujo gyvenimo iš ruso kolchozninko. Jie visi kombinuoja. Įsitaiso slaptą kišenę ir po darbo įsipi la kelias saujas grūdų ir nešasi. Taip padariau aš ir visi tremtiniai, kurie dirbo kolchozo laukuose. Turiu slaptą kišenę, eidama namo, parsinešu porą saujų rugių. Šeimininkei nematant vogtuosius grūdėlius sumaišau su lietuviškais.

Retai aš iš laukų pareidavau į kaimą, bet vis kartą per porą savaičių ištrūkdavau. Nors tik po saują grūdų parsinešu, mano duonos atsarga po truputį daugėja.

Nukniaukti ką nors kolchoze, žmonės nelaiko prasikaltimu. Valdžia viską nuo žmonių atėmė, jai reikia pusvelčiui dirbti, todėl kombinuojant rankos nedreba. Sovietijoje minios vergauja, minios badauja ir tos minios patyliai murma ir grumoja. Jos laukia pasirodant gelbėtojo - Spartako, o jis neabejotinai ateis.

(bus daugiau)

Vasario 16-toji

Ta džiaugsminga diena visai mūsų tautai buvo paskelbta 1918 metų vasario 16 d. kai Lietuvos Taryba Vilniuje paskelbė Nepriklausomos Lietuvos Valstybės atstatymą. Mūsų broliai savanoriai nelygioje kovoje, prieš puolančius lenkus, rusų bolševikus ir bermontininkus iškovoję Lietuvai laisvę.

liacija, Lietuva ir dabar būtų buvusi laisva, būtų gyvenusi savo nepriklausomu valstybiniu gyvenimu, tai mūsų ūkis, ekonomija, kultūra ir aplamai visuotinas tautos gyvenimas, šiandieną būtų toli pažengęs.

Deja, II-jo Pas. Karo pasėkoje, nežiūrint paskelbto Lietuvos valstybės neutralumo, rusų ka-

na, pasibaigus atskirų žmonių vergijai, turi baigtis ir tautų baudžiava, kad mirštant kolonializmo laikotarpiui, negali likti jokių kolonijalių privilegijų ir Sov. Sąjungai. Tikėjimas į Lietuvos prisikėlimą, tai kartu tikėjimas, kad ateis laikas, kai subyrės diktatorių imperijos ir pasaulyje viešpataus ne klasta ir jėga, bet teisė ir laisvė.

Lietuvių tauta — tai kietas riešutas — kartą išsireiškė vienas aukštas rusų okupacinės valdžios pareigūnas. Ir tai tiesa. Lietuviai istorijos bėgyje buvo plakami, mušami, verčiami — ir vėl atsistodavo laisvam gyvenimui. Nugalėjo lietuviai taip sunki ir ilga caristinę okupaciją jai nenusilenkė, nepasidavė. Lietuviai yra stipriai išsikibę į savą žemę. Daugelis tautų laiko bėgyje — ir galinčių, ir stiprių — išnyko, liko tik jų vardas istorijos knygose. Tačiau lietuvių tauta amžių kaitos griauinama, priešų puolama, atsigina, atsigauna ir vėl gyva Nemuno pakrantėse.

Tą lietuvišką gyvastingumą mes matome ir šiandieną, okupuotoje Lietuvoje. Ji suspausta, okupuota, persekiojama, bet jos lietuviškos dvasios rusai neokupavo. Tai matome iš Romo Kalantos, Simo Kudirkos, Brazinskių ir kitų jaunų lietuvių žygių, mums žinomų, o kiek jų yra, apie kuriuos žinios mus nepasiekia. Kad lietuvių rusai negalėjo okupuoti, matome iš tūkstančių Kauno ir Vilniaus jaunuolių iš-

usių į gatves šaukdami "Laisvės Lietuvai!", iš 17.000 ir 30.000 lietuvių katalikų pasirašiusių memorandumus reikalaujanti laisvės katalikų tikėjimui, žinodami, kad toks pasirašymas yra savęs pasmerkimas Sibirian ar kalėjiman.

Okupantas lietuvių žudo, tremia į Sibirą, kankina kalėjimuose ir bepročių ligoninėse, bet lietuviška dvasia — gyva šiandieninė Lietuvoje. Ji gyva mūsų mokslininkuose, tyrinėjančiuose lituanistinius dalykus, gyva mūsų archeologuose, kurie žemės kasinėjimuose ieško mūsų tautos praeities, gyva mūsų moksleiviuose, kurie mokosi gerai mokyklose ir niekaip "negali išmokti rusų kalbos". Net ir Stalinas yra kartą pasakęs: "Apsilankysiu Lietuvoje, kai lietuviai išmoks rusiškai". Gyva ji lietuviuose, kai vasario 16 d. jie skambina telefonais vieni kitiems sveikindami ir nepasakydami su kuo, bet

kiekvienas tai žino ir supranta, gyva ji kai, iš vasario 16 d. nakties suplevėsuoja Lietuvos trispalvę Gedimino kalne Vilniuje.

Tikėkime šviesia Lietuvos ateitimi. Dirbkime dėl jos. Padėkime mūsų broliams nešantiems okupacijos našta. Būkime dvasioje su jais, padėkime jų kovoje. Mūsų skaičius išėvijoje nėra didelis. Eikvoti savo energiją, laiką ir lėšas tarpusavio ginčams yra nuodėmė prieš tėvynę. Vieningai ir bendru susitarimu turime dirbti lietuvišką darbą, skelbti visiems mums padarytą neteisę ir siekti Lietuvos išlaisvinimo.

Vasario 16-toji mūsų sieloje teišugdo tą jausmą, kurį Brazilijos poetė, nelietuvė, Rachel Portella, išreiškė eilėraščiui:

Tu esi, Lietuva, tas Altorius,
Ties kuriuo šitą valandą liūdną
Meldžias suklypusi siela mano

[ji,
Trokšdama tau geresnio liki-
[mo.

Vilniuje, vasario 16 d. 1918 m.

(Handwritten signatures of participants in the 1918 declaration)

1918 m. vasario 16 d. paskelbto Lietuvos Nepriklausomybės akto pasirašiusių Tarybos narių parašai.

Po ilgų ir sunkių svetimos priespaudos metų, lietuvių tauta pasiryžusi niekad daugiau svetimiams nevergauti, dideliu entuziazmu ir nuosirdžiomis pastangomis kūrė savo valstybės ateitį. Ir jeigu ne II Pas. karo kriminalinė tautų pardavinėjimo speku-

riuomenei okupavus Lietuvą, 1940 metų birželio 15 d. vėl netekome mūsų valstybinės laisvės.

Neturime nusiminti ir nuleisti rankų. Tikėjimas į naują Lietuvos prisikėlimą, tai drauge tikėjimas, kad smurto pergalė laikina, kad prievarta amžius negyve-

Šaunūs Lietuvos kareivėliai — savanoriai kovoje už Lietuvos laisvę.

SUĖMIMAI LIETUVOJE

Žemiau dedamas sąrašas Sovietų Sąjungoj ar okupuotoj Lietuvoj įkalintų politinių kalinių, dėl kurių Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas susirašinėja su Amnesty International centru Londone, o taip pat jos skyriais New Yorke, Vak. Vokietijoje ir kitur, prašydamas pagalbos jiems išvaduoti ar bent jų padėčiai palengvinti.

Simas KUDIRKA, 34 m., 1971 m. gegužės 17-20 sovietinio teismo Vilniuje buvo nuteistas 10 metų sunkiausiems darbams priverstinųjų darbų stovykloje. Kudirka dabar yra Potmos koncentracijos stovykloje, Mordavijoje.

Kartu su juo toje stovykloje yra dar du lietuviai: Jonas ŽILINSKAS ir A. JASTRAUSKAS.

Vilniaus arkivyskupijos Apaštališkas Valdytojas, Panevėžio vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS 1961 m. buvo nušalintas nuo visų pareigų ir išstremtas į mažą Žagarės miestelį, Lietuvoje. Jis dabar yra 62 m. amžiaus. Laikomas naminiame arešte.

Kaišiadorių Vyskupas pagelbin. Vincentas SLADKEVIČIUS, 1958 m. pradžioje buvo areštuotas ir išstremtas į Nemunėlio Radviliškį Lietuvoje. Jis dabar yra 53 m. amžiaus. Laikomas naminiame arešte. (LKBK. Nr. 6, 21 psl.).

Kun. jėzuitas Antanas DUMBIAUSKAS. Išstremtas į Kazakstaną. Jis ten dirbo kaip ligoninės šoferis. Apie jį 1973 m. rugsėjo 21 vietinis laikraštis "Le-

ninskij Put" rašė, kad užsiimas religine veikla, įkūręs slaptą vienuolyną laiką mišias ir kt. Esą labai arogantiškai laikosi, nesijaučia kaltas — priešingai.

Liudvikas SIMUTIS, gimęs 1935 m. Lietuvoje, dabr kalinamas P/O JAVas ZX 385/10 sunkiųjų darbų stovykloje, Mordavskaja ASSR, USSR. Simutis 1955 m. Pabaltijo karinio sovietų tribunolo buvo nuteistas mirties bausme, bet Aukščiausias Sovietų Prezidiumas mirties bausmę pakeitė 25 metų griežto režimo pataisos darbų kalėjimu.

Algis STATKEVIČIUS, gimęs 1937 m., Lietuvoje, buv. vadinamos Finansų Ministerijos Sociologinio Tyrinėjimo Biure tarnautojas, 1970 m. gegužės 18 d. buvo areštuotas Vilniuje. Buv. kaltinamas parašęs "Komunistų Manifesto kritiką ir sociologinio tyrinėjimo rezultatai Lietuvoje". Už tai 1970 (?) lapkričio teismas nutarė patalpinti jį psichiatrinėn ligoninėn. Ryšium su byla buvo padaryta daug kratų namuose, tarp kitų buvo krėsti Juozas Tumjalis, rinkęs Jurgio Baltrušaičio poeziją. Esas priverčiamųjų darbų stovykloje, greičiausiai Mordavijos USSR.

Vytautas SIMOKAITIS, 34 m. 1971 m. sausio 19 d. Vilniuje buvo nuteistas mirtim, o jo nėščia žmona Gražina SIMOKAITIENĖ, 21 m., trejiems metams kalėjimo. Jie buvo teisiami už tai, kad 1971 m. lapkr. mėn. iš Vilniaus į Palangą skrendantį lėktuvą bandė nukreipti į Švediją.

Dr. Izidorius RUDAITIS buvo Vilniuje suimtas 1973 m. gegužės 13 d. Kaltinama dalyvavusį 1972 m. gegužės 18-19 demonstracijose Kaune, kurias iššaukė policijos slaptas Romo Kalantos palaidojimas.

Mokslininkas, etnologas Donatas BUTKUS, tautų muziejaus tarnautojas, drauge su kitais mokslininkais Ulan Udėje, Azijoje, buvo nubaustas už budizmo tyrinėjimą (Neue Zuercher Zeitung, 1973.I.13).

1972 m. rugsėjo 25 d. sovietinis Vilniaus teismas nagrinėjo aštuonių jaunų lietuvių bylą. Jie buvo kaltinami, kad 1972 m. gegužės 18-19 d.d. Kaune dalyvavo masinėse demonstracijose, šaukdami laisvės Lietuvai. Šios demonstracijos įvyko dėl to, kad gegužės 14 d. susideginęs Romas Kalanta buvo policijos slaptai palaidotas. Vytautas KALADĖ, Antanas KUČINSKAS, Juozas PRAPUOLENAITIS, Juozas MAJAUSKAS nubausti po trejus metus kalėjimo; Kazys GRINKEVIČIUS ir Vytautas ŽMUDA — po dvejus metus, Rimas BAUŽYS 18 mėn. kalėjimo Virginija URBONAVIČIUTĖ — vieneriems metams pataisos darbų be laisvės atėmimo. Kiek vėliau, Ričardas TRUŠAUSKAS buvo nubaustas 10

AR GALI PAMIRŠTI

Ar gali pamiršti tu tėvynės dangų
Mėlynam žiedely, lino vakare?
Kada šienapiūtė pradalgėse svyra,
Krinta rūpestėliai ašara gilia!

Ar gali pamiršti, kur gimei, užaugai,
Kur tavo tėvynė, žemė Lietuva?
Argi nespaujojas gluosniai, kasas pynę,
Kai sidabro ramos žiba žolyne!

Paklausyk tu sielos, savo širdies balso,
Mūs upeliai plauna lygumas, krantus,
Užaugink sūnų, dukterį, anūką,
Kai mes iškeliausim, Lietuva jų bus!

Lietuva tėvynė! Himno žodžiai sako,
Vytis skina kelią kardu tik pirmyn.
Su ginklu ir ryžtu, laisvę mes atgavę,
Prie trispalvės lenksim galvas vėl žemyn!

Alb. Kašiubienė.

m. priverstinųjų darbų stovyklos.

1973 m. kovo mėn. Kaune buvo areštuoti: Vidmantas POVLIONIS, inžinierius, kaltinamas platinęs antisovietinius atsišaukimus, Antanas SAKALAUSKAS, Politechnikos Instituto Statybos Fakulteto dėstytojas, Šarūnas ŽUKAUSKAS, Medicinos Instituto VI kurso studentas.

1972 m. kovo mėn. Klaipėdos sovietinis teismas nuteisė devynis Jehovos Liudininkus už praktikinimą savo religijos. Buvo nuteisiti: V. ARAJUS, T. ŠERELIS, J. ŠUŠYS - kiekvienas po penkerius metus sunkiųjų darbų kalėjimo; P. BABONAS — penkeriems metams kalėjimo, V. ANUŠIS ir A. KUKUTIS — po dvejus metus kalėjimo, S.

KUKUTIENĖ ir K. VELSKIENĖ — po dvejus bandymo metus, E. KRAUZAITĖ — 2 1/2 metų laisvės atėmimo.

1971 m. vasario mėn. rusų kalba žurnalo "Posev" (Frankfurt a/M) 2-me numeryje aprašyti šie lietuviai kaliniai, laikomi koncentracijos stovykloje tokiu adresu: "Učreždenia ŽX 385/17-a", poselok Ozernoje, Mordavskaja Respublika: Fil. daktaras PAULAITIS, buvęs Jubarokos gimnazijos mokytojas, Petras PALTAROKAS, pagrindžio veikėjas Biržų - Šiaulių rajone, Balys GAJAUSKAS, K. KAVALIJAUSKAS, B. PUPELIS, I. STEIKŪNAS, K. ŠIRVIS, dalyvavę partizaninėse kovose. Iš viso 38 kaliniai.

(ELTA)

BERISSO NAUJIENOS

VASARIO 16-TOSIOS MINĖJIMAS

Mindaugo draugija 10.II.1974 m. iškilmingai paminėjo Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 56 metų sukaktį.

Minėjimas buvo su šv. Mišiomis Marijos Krikščionių pagalbos bažnyčioje, kurių metu asistavo simpatin-gasis Berisso lietuvių jaunimas su tautiniais rūbais ir vėliavomis, o gausiai susirinkusieji lietuviai giedojo lietuviškas giesmes. Pasibaigus Mišioms ir maldoms už žuvusius už Lietuvos laisvę, buvo visų sugiedotas Lietuvos himnas.

Iškilmingas minėjimo aktas įvyko Mindaugo draugijos patalpose, pradėtas su Lietuvos ir Argentinos himnais.

Leandruį Gabriūnui atidarius minėjimą, išsamų žodį apie Lietuvą ir jos istorijos kelius paskutiniaisiais amžiais tarė ispanų kalba Jurgis Šislauskas, gi lietuvių kalba plačiau ir jaudinančiai kalbėjo dr. Vytautas Dambra apie paskutiniuosius pergyvenimus Lietuvoje, Sibire ir kt. Taip pat perdavė sveikinimus ALOS Tarybos ir naujai atvykusio JAV ambasadoriaus. Jo kalba buvo palydėta audringais plojimais.

Po trumpos kun. J. Petraičio kalbos, sekė meninė programa. Pirmojo eilėje pasirodė Mindaugo draugijos mažieji deklamatoriai: Klaudija Jocyte, Nestoras Šeštakauskas ir C. M. Delachiesa, o po to mindaugiečių jaunoji solistė Adriana Jocyte su gitaros palyda padainavo keletą dainelių. Programą užbaigė žinomas Berisso solistas A. Griška stipriu baritonu padainuodamas tris lietuviškas dainas.

Programai pasibaigus visi artistai ir svečiai iš Buenos Aires: dr. V. Dambra su poniu, Val. Deveikiene su sūnum Romu, Barnabas ir Uršulė Blumbergai, Ver. Jakubkienė, kun. J. Petraičis, P. Gudevičius ir kt. buvo turtingai pavaišinti. Vaišių metu dar buvo pasikalbėta aktualiais klausimais.

BAIGĖ MOKSLĄ

• Angelė Dulksnytė, Simono ir Reginos Minetaitės Dulksnių dukra, baigė Instituto Terrero, La Platos mieste, gaudama anglų kalbos ir literatūros mokytojos diplomą.

• Erika Liepaitė, Elenos ir Jono Liepų dukra, baigė aukštąjį mokslą pedagogikos srityje.

• Albertas Kalibatas, Alfonso ir Joanos Šiukštytės Kalibatų sūnus, La Platos universitete baigė medicinos fakultetą, gaudamas dantų gydytojo titulą.

SERGA

• Marija Kučinskaitė Valentienė, paguldyta Sanatorio de la Carne, kur laukia chirurginės operacijos, Berta Beirauskaitė Viteniškienė yra paguldyta toje pačioje sanatorijoje ir pamažu sveiksta.

VASAROJA

• Mindaugo draugijos pirm. Br. Marcinkevičius grįžo iš Mar del Platos. Taip pat grįžo valdybos narys Juozas Bukauskas su žmona Adėle, J. Žagrakalienė ir O. Oksienė. Jurgis ir Stefanija Šešlauskai grįžo iš Kordobos.

• F. Persico su žmona prof. Valentina Bukauskaite ir vaikučiais išvyko į Kordobą. Ta proga aplankys savo dėdę Pijų Bukauską. Linkime laimingo poilsio.

• Rikardas ir Zuzana Mikelaičiai šiomis dienomis lankėsi Urugvajų pas p. Benevičius, taip pat aplankė daug įdomių vietų ir perdavė sveikinimus nuo lietuvių berisiciečių per lietuvišką radio pusvalandį.

• Marijos Mondoti ir Petro Glemžų šeima, 15.11.73 m. padidėjo dvynukais, kuriems duoti Povilo ir Leonardo vardai. Seimoj auga Fernando 9 m., Guillermas 3 m., sesutė Patricia pusantrų metų. Linkime sveikai augti.

Kaimynas.

UŽ MIRUSIUS

• Už a.a. tragiškai žuvusį Tėvą Joną Bružiką, SJ, bus atnašautos šv. Mišios 1974 m. kovo mėn. 17 d. 17.30 val. Temperley bažnyčioje.

Visus tautiečius kviečia atsilankyti

Temperley lietuviai.

• Už a.a. Antaną Matulionį bus atnašautos šv. Mišios šių metų vasario 28 d. 10 val. Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje.

Gimines ir pažįstamus kviečia atsilankyti motina Marija Matulionienė.

• Už a.a. Petra Vedricką, 8 metų mirimo sukaktyje, bus atnašautos šv. Mišios šių metų kovo 17 d. 10 val. Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje.

Artimuosius kviečia žmona Teresė Vedrickienė ir duklė Teresė Babarskienė su šeima.

• Už a.a. Vladą Ilgakoį bus atnašautos šv. Mišios šių metų kovo

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Ginietis Juozas, 78 metų amž. mirė sausio 19 d. 1974 m. Susivienijimo Liet. Argentinoje narys. Savo laiku pasižymėjo kaip muzikantas - akordeonistas, palinksmindamas lietuvių parengimus ir šeimyniškas šventes. Buvo kilęs iš Panevėžio apskr. Į Argentina atvyko 1929 m. Šeškančią dieną palaidotas Chacarita kapinėse. Nuliūdime liko sūnus Bruno su šeima.

† Pijus Mikulevičius, 83 m. amž. mirė šių metų sausio 30 d. savo namuose Sarandi. Buvo kilęs iš Kalvarijos valsč. Marijampolės apskr. Į Argentina atvyko 1929 m. Dirbo geležies apdirbimo įmonėje, iš kurios buvo išėjęs į pensiją. Našlys, žmona Magdalena mirė prieš 12 metų. Nuliūdime liko pusbrolis Petras Bylaitis ir pusseserė Marija Žitkienė su šeima ir krikšto sūnus Viktoras Medelis, kuriam velionis paliko savo namą. Palaidotas Sarandi kapuose.

† Vincas Kalinauskas, nuo 1923 m. buvęs vienuolis marijonas, mirė okup. Lietuvoje. Buvo kilęs nuo Lėdvinavo. Gimė 1895 m. Pastaruoju metu daugiausia užsiėmė patarnaudamas bažnyčiose kaip zakrastijonas.

† Kazys Masiliūnas, pedagogas, visuomenininkas, spaudos darbininkas, mirė okup. Lietuvoje. Kilęs iš Ramygalos valsč. Panevėžio apskr. Mokėsi Lietuvos ir užsienio universitetuose. Redagavo "Švietimo Kelius", "Tautos Mokyklą", išspausdino A. Smetonos raštų žodyną, išvertė H. A. Taine meno filosofiją, daug rašė spaudoj. Apie penkiolika metų išvargė Sibiro tremtyje.

† Antanas Sniečkus, 71 m. amž. okup. Lietuvos komunistų partijos gen. sekretorius, mirė Druskininkuose š. m. sausio 22 d. Buvo gimęs Bubeliuose, Šakių apskr. Mokėsi Voroneže lietuvių gimnazijoje, po to įsijungė į Rusijos revoliucinį judėjimą ir nuėjo su bolševikais. Lietuvoje organizavo pogrindy komunistus, už tai kelis kartus baus-tas kalėjimu. Sovietams okupavus Lietuvą, 1940 m. Sniečkus dirbo Valst. Departamente ir vadovavo masiniams žmonių areštams ir trėmimams į Sibirą. 1944-1952 m. partizaninėse kovose su NKVD daliniais, vadovaujant ORG biurui, kurį sudarė iš Maskvos atsijūsti: partietis Suslovas, gen. Kruglovas ir Sniečkus, žuvo per 50.000 Lietuvos partizanų ir apie pusę milijono gyventojų buvo ištremti į Sibirą.

(ELTA)

† Antanas Sniečkus, 71 m. amž. okup. Lietuvos komunistų partijos gen. sekretorius, mirė Druskininkuose š. m. sausio 22 d. Buvo gimęs Bubeliuose, Šakių apskr. Mokėsi Voroneže lietuvių gimnazijoje, po to įsijungė į Rusijos revoliucinį judėjimą ir nuėjo su bolševikais. Lietuvoje organizavo pogrindy komunistus, už tai kelis kartus baus-tas kalėjimu. Sovietams okupavus Lietuvą, 1940 m. Sniečkus dirbo Valst. Departamente ir vadovavo masiniams žmonių areštams ir trėmimams į Sibirą. 1944-1952 m. partizaninėse kovose su NKVD daliniais, vadovaujant ORG biurui, kurį sudarė iš Maskvos atsijūsti: partietis Suslovas, gen. Kruglovas ir Sniečkus, žuvo per 50.000 Lietuvos partizanų ir apie pusę milijono gyventojų buvo ištremti į Sibirą.

(ELTA)

† Generolas Povilas Plechavičius, mirė Čikagoje, 83 metų. Jis buvo vienas iš pirmųjų Nepriklausomybės kovotojų, kūrėjas, savanoris.

Buvo kilęs iš Bukončių vienk. židikių valsč. Mažeikių apskr. Mokėsi Rusijoje. Dalyvavo 1914 metų karo kautynėse ir buvo tris kartus sužeistas. Grįžęs į Lietuvą kovėsi su į tėvynę įsibrovusia raudonąja armija ir bermontininkais.

1943 m. bendradarbiaudamas su Vliuku, gavęs iš vokiečių okupacinės valdžios leidimą, suorganizavo vietinę rinktinę kovoti su atsiradusiom banditų gaujomis ir kartu organizuoti kariuomenę būsimai Lietuvos valstybei. Kai vokiečiai norėjo panaudoti ją kovai su Sov. Rusija, Plechavičius nesutiko, už tai jis ir visi jo štabo karininkai buvo areštuoti. Rinktinė išsiskirstė. 1949 m. velionis atvyko į Š. Ameriką, Čikagon, kur buvo visų gerbiamas ir nuolat dalyvavo lietuvių patriotiniame gyvenime. Palaidotas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

† Prof. Janis Endzelyns, žymus latvių kalbininkas, mirė okup. Latvijoje sulaukęs 100 metų. Buvęs Rygos miesto universiteto profesorius. Su juo glaudžiai bendradarbiavo mūsų mokslininkas — kalbininkas prof. K. Būga.

† Kostas Čelkis, 69 m. amž. mirė 24.I.1974. Buvo kilęs nuo Obelių valsč., Rokiškio apskr. Nuliūdime liko žmona Eugenija Vilutytė Čelkienė ir duklė Eugenija vedusi su Jurgiu Sabaliu. Velionis vienas brolis yra senai miręs Argentinoje, vienas brolis gyvena Š. Amerikoje, o sesuo Kanadoje.

† Zuzana Arlauskaitė Mikšienė, žymi Lietuvos aktorė, mirė Detroite eidama 85 metus. Ilgus metus kūrybingai reišėsi neprikl. Lietuvos teatruose, o išėivijoje taipgi nepalikto scenos iki pat gilios senatvės.

† Juozas Kilmonis, mūsų žinomas filmų, televizijos ir teatro žvaigždės Rūtos Kilmonytės - Lee tėvelis, žuvo automobilio nelaimėje 1973 m. spalio 15 d., grįžtant iš medžioklės Kanadoje. Kilęs iš Daugų, Alytaus apskr. Buvo susipratęs lietuvis, rėmė lietuvišką veiklą, prenumeravo lietuvišką spaudą, namuose kalbėjo tik lietuviškai. Dėl to ir jo duklė Rūta niekad nepraleidžia progos pareikšti per televiziją, kad ji yra ietuvaitė ir tuo didžiuojasi. Velionis Juozas Kilmonis palaidotas Los Angeles. Nuliūdime liko žmona Marijona Kamandulytė ir duklė Rūta.

ROSARIO

VASARIO 16 D. MINĖJIMAS

Rosario Liet. Bendruomenės valdyba praneša visų žiniai, kad Vasario 16 Dienos minėjimas ruošiamas šių metų kovo mėn. 3 d., sekmadienį, sekančia tvarka:

10 val. kaip paprastai sekmadieniais, pamaldos už visus žuvusius už tėvynę. Po to Responso.

11.30 val. Minėjimo aktas "Rep. de Lituania" mokyklos patalpose (Av. Rosario 1552). Tuo pačiu metu paminėsime ir šv. Kazimiero parapijos Rosario mieste 20 metų sukaktį. Vasario 16 Dfenos tema pranešimą darys pirm. J. Papečks, o šv. Kazimiero bažnyčios sukakties proga kalbės kun. J. Margis, MIC.

12 val. Pietūs (pollada) atvirame ore, medžių pavėsyje.

Visi tautiečiai kviečiami šioje brangioje lietuviams dienoje skaitlingai dalyvauti, įsigyjant bilietus iš anksto.

J. Papečks — pirm.
V. G. Seniūnas — sekret.

PAS MUS

• Ind. Stasys Kunca, gyv. Ciudadelėje, buvo nuvykęs į Mendozą apilankyti savo brolio dr. Jono Kuncos, kuris jau virš 8 metų gyvena ten, turi savo nuosavą kliniką, kurioje dirba 10 gydytojų ir kitas medicinos personalas. Jų sesutė Uršulė gyvena Alta Gracia mieste Kordobos prov. St. Kunca apsilonkė "Lai-ko" redakcijoje, apmokėjo savo, brolio ir sesutės prenumeratas ir paliko aukų spaudos darbui.

• Henrikas Povilonis, 14.II.1974. sukuria šeimos židinį su vietine sužadėtine.

MŪSŲ LIGONIAI

• Industr. Stasys Metrikis, Sanatorio Anchorena, turėjo sudėtingą vidurių operaciją, po kurios grįžęs baigia sveikti savo namuose.

• Ona Valickienė apie tris mėnesius gulė ligoninėje — Policlínico de la Carne, Cap.

• Marija Misiūraitė Kaibutienė, ilgametė šv. Cecilijos choro dalyvė, fabrike darbo metu sužeidė akį.

TOMAS YARLORI IR SŪNUS
LAIDOJIMO ĮSTAIGA
Malonus patarnavimas. Patalpos šermenims. Mirusiųjų pervežimai. Autai vestuvėms. Lietuviams didelė nuolaida.
Avda. RIESTRA 6292 - Villa Lugano - T. E. 60-3271
Skyrius: Larrazabal 3684

ALBERTO E. TIMINSKAS
"COCHERIA"
AMBULANCIAS — SEPELIOS — CASAMIENTOS
Pasirūpina laidotuviams — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomoj automobilius vestuvėms ir krikštynoms.
Av. PAVON 11070 T. E. 243-5654 Sucursal
Temperley BALCARCE 510
F.C.N.G.R. Lomas de Zamora

ESTUDIO JURIDICO
CARLSTON - JAIME WOLPOWICZ
Sucesiones - Contratos - TRADUCTORES PUBLICOS
PASAPORTES NO ARGENTINOS
EN POCOS DIAS
Trámite completo de jubilaciones en todas las Cajas
Traducciones en el idioma Lituano
LAVALLE 1390, PISO 4º, DTO. A
TEL. 40 - 9531

14 d. 9 val. lietuvių Aušros Vartų bažnyčioje.

Gimines ir pažįstamus kviečia žmona Veronika Diliūnaitė Ilgakojiienė.

• Šv. Mišios už a.a. Juzą Bickų, bus lietuvių Aušros Vartų bažnyčioje šių metų kovo mėn. 3 d. 10 val. Gimines ir pažįstamus kviečia žmona Ona Diliūnaitė Bickienė.

Baldų Fabrikas
"PICHINCHA"
Plakardai, vienietiški baldai, įrengimai, užsakymai.
LISAUSKAS IR SŪNUS
Pichincha 2577 Lanus Este

PADEKA

Negailėstingai mirčiai išplėšus iš mūsų šeimos vyrą ir tėvą a.a. Povilų Wogielį, nuosirdžiai dėkojame toje skaudžioje mums valandoje pribuvusiems su pagelba, budėjusiems prie mirusiojo, prisituntusiems gėlių vainikus, pareiškusiems užuojautą bei palydėjusiems į amžino poilsio vietą. Ypatingą padėką reiškiame pp. Rikardui ir Zuzanai Mikelaičiams, Henriku Baubiniui su žmona ir motina, "Mindaugo" draugijai, Elenai Česinytei de Perotti su vyru, kun. Augustinui Steigvilai.

Visiems nuoširdus AČIŪ.
Elena Katinaitė Wogielienė.
Elena Šaulienė su šeima.

• Bruna Barauskienė gavo liūdną žinią iš Lietuvos, kad ten mirė jos sesutė Genė Šimkūnaitė Švelnienė, 67 metų amž. 1973 m. lapkričio 5 d. Abelių km. Pandėlio valsč. Rokiškio apskr. Liko du sūnus su šeimomis.

"WYNNER" S.R.L.
FABRICA DE REGULADORES DE VOLTAJE PARA AUTOMOTORES Y MINI CARGADOR DE BATERIA
A. Sapas y A. Siegerist
CATAMARCA 769 V. ALSINA
Tel.: 208 - 3459

MŪSŲ VASAROTOJAI

• Albertas Ropienius su šeima jau kuris laikas vasaroja Mar del Platėje. Jų dukra Graciela su savo mokykla važinėjo po įvairias Argentinos vietas.

• Jonas ir Elena Šimkevičiai su šeima vasaroja Mar del Platėje. Ten pat atostogauja: Albina ir Mykolas Jaglinskai su šeima, Anelė Krivickienė, jos dukra Nelida su vyrų Juozu Gonzales ir dukra.

• Antanas ir Eleonora Mikučioniai su dukrom Alicia ir Mirta su ekskursija išvyko į Urugvajų. Braziliją pakeliui aplankys Iguazu krioklius ir kitas jdomesnes vietas.

• La Lucila gražiam pajūry atostogauja: Dr. Jonas Simanauškas su šeima. Doktoras jau grįžo prie savo pareigų, o šeima dar tęsia vasarą. Dr. Ernestas Paršelis su šeima ir Pikučių šeima, Antanas ir Domicelė Levanavičiai, Hektoras Levanavičius su šeima, Antanas Geigas su žmona, Valerija Deveikienė su sūnumis ir kiti. Dalis jų turi jau įsigiję La Lucila pajūry savo nuosavus vasaravimo namus.

• Į Carube druskos ežerą sveikatos pataisyti išvyko Petras ir Valerija čyčiai, apsisostoję "Pension Lituania". Simonas Rutkus, Federikas Koreikis, Guillermo Pacas su žmona, Petras Čepulėnas su žmona, A. Kairys su žmona ir kiti lietuviai pasigyde kurį laiką druskos maudyklose, grįžo į Buenos Aires.

• San Clemente del Tuyu vasarvietėje p. J. ir O. Bukevičių pensione sausio mėn., vasarojo: dr. Albertas Dominas su šeima, Kazimieras Gečias su šeima, Vanda Vilutienė,

Albina Vaitkevičienė su motina. Pp. Burbų viloje buvo apsisostoję: A. Jakubauskas su šeima. Viešbutyje "Santa Elena", kuriam vadovauja Balys Kiesylis, vasarojo: Pijus ir Uršulė Sakalauskai, Kazimieras Valenta ir sūnus stud. Ernestas, Adėlė Šniokaitė su motina. Petro Šnioko viešbutis yra perpildytas vietinių vasarotojų. Naujas lietuviškas pensionas pastatytas gatvėje 48-51, S. Clemente del Tuyu. Tai K. Černiaus nuosavybė, jame ilsisi ir darbuojasi Kazimieras Samuolis ir K. Černiaus vaikai.

• Kordoba: Albertas Stalioraitis su šeima vieši Kordobos mieste p. Sadukų šeimoje, vėliau vyks Villa Rumipal, kur yra ruošiamas stovykla. Albertas ir Marija Sakalauskaitė čyčiai su sūnum Danielium išvyko poilsui į Villa Rumipal.

• Elizabeth Krivickaitė Gonzalez, laimėjusi premiją baigiant gimnaziją, su savo mokyklos mokinėm buvo išvykusį į Carlos Paz, Cordoba, šiu metų sausio 27 d. Grįžusi iš kelionės Jono Šimkevičiaus sodyboje, Monte Grande, paminėjo savo 17 pavasarių sukaktį. Jos tėveliai suruošė jai šventę, kurioje dalyvavo daug giminių ir pažįstamų.

• Ruben Čekanauskas leidžia atostogas Brazilijoje, inž. Jonas ir Katalina Čekanauskai su šeima vasaroja Mar del Platėje.

• Hugo Hector Cruze žičkus buvo išvykęs į Urugvajų vienai savaitai atostogų.

• Uršulė Šilaitienė vasaroja drauge su Paršelių šeima La Lucila paplūdimyje.

URUGVAJUJE PASISVAISČIUS

Paskutinį kartą teko lankytis Urugvajuje neperseniausiai, šį kartą nuvykęs radau daug ką pasikeitę, ypač tvarkos ir švaros atžvilgiu.

Montevideo iš svaraus tvarkingo turistinio miesto, buvo pavirtęs į nešvarą ir betvarę. Dėl politinių įvykių, streikų žmonės buvo pasidarę be ūpo, namai išspekioti įvairiaisiais užrašais ir paveikslais, gatvės pilnos šiukšlių, bet dabar nuvykęs radau miestą pilną gaisrininkų, kurie plauna ištepintas sienas, valomos gatvės, šalygatviai. Tai teikia atvykusiam turistui malonų, raminantį įspūdį.

Audra Montevideo. Man beiešint didelė audra su lietumi užtvindė daugelį žemesnių Montevideo miesto vietų, nuo to nukentėjo ir kai kurios lietuvių šeimos, kurių namuose vanduo pasiekė iki vieno metro

aukštumo, tačiau esant kanalizacijai, vanduo greitai nubėgo palikdamas savo neišdildamus pėdsakus.

Jaunimas Urugvajuje. Lietuvių jaunimas stebėtinai gražiai darbuojasi. Turi tris tautinių šokių ansamblius labai gerai dirbančius. Jiems tenka pasirodyti ir svetimtaučių tarpe, kur dažnai laimi pirmąsias vietas. Paskutiniu laiku, vadovaujant Vyt. Doreliui, susitvėrė kanklių orkestras, kuris pasirodė dar tik savųjų tarpe.

Lietuviai ūkininkai Urugvajuje, pergyvenę daug nesėkmių, o ypač ligų, vėl pradėjo geriau gyventi, tačiau veik visi turi jau geroką metų skalčių ant pečių, su kuriais ne taip lengva dirbti žemę.

Įvairių produktų kainos ypač natos, yra gana aukštos.

Pijus Gudelevičius.

LAIKUI AUKOJO

7 dol. — Elžbieta Gurklienė, Kanada.
\$ 5.000 — Rosario Liet. Bend-nė
„ 5.000 — Dr. Jonas Kunca
„ 5.000 — Ricardo Stella
„ 5.000 — Juozas Šiušis (N. Metų proga)
„ 4.000 — Ona Jurėnienė
„ 2.500 — Leonardas Sruoga
„ 1.650 — Vincas Grigaitis
„ 1.150 — Uršulė Kuncaitė de Gomez
„ 1.000 — Angel L. Varela
„ 650 — Jonas Rudis
„ 500 — Bruna Barauskienė
„ 500 — Antanas Repečka
„ 500 — Adomas Rudėnas
„ 500 — Kazimieras Ražaitis
„ 350 — Apolonija Rymavičienė
„ 250 — Emilija Varanauskienė
„ 150 — Juozas Saulėnas

KALENDORIUI AUKOJO

\$ 1.000 — Stasys Kunca
„ 1.000 — Ona Kislauskienė
„ 1.000 — Vladė Paliukienė
„ 1.000 — Vladas Karpavičius
„ 1.000 — Simonas Eidietis
„ 500 — Petras Kriščiūnas
„ 150 — Petras Makštelė
„ 150 — Jonas Baidokas

Marija Čekaitė Žekienė, šį mėnesį sukanka 82 metus amžiaus. Gyvena daugiau kaip 42 metus Argentinoje, kilusi iš Cypišio km. Skapiškio valsč. Rokiškio apskr. Birutės draugijos ir Gyvojo Rožančiaus narė. Šiuo metu dėl nesveikos kojos negali išeiti iš namų, gyvena su sūnum Vladu vaikų globojama, kurių turėjo keturius: Jona (miręs), Vladą, Mariją de Castromi ir Antoniją de Gerus. Sukaktuvinėnę nuoširdžiai sveikiname!

• Lietuvių Tautinių Šokių Institutas prašo visas, aktyviai veikiančias, tautinių šokių grupes bei ansamblius ir liuanistines mokyklas prisijusti savo adresu.

Rašyti: Jadvyga Matulaitienė
188 Logan str.
Brooklyn, N. Y. 11208
U.S.A.

Su pagarba

Jadvyga Matulaitienė
L. Taut. Šokių Instituto Pirm.

SENELIŲ ŽIDINYS

Senelių židinio valdybos posėdis įvyko šio mėn. 7 d. lietuvių parap. patalpose. Posėdyje buvo aptarta daug aktualių S. Židinio reikalų, naujų namų statybos klausimas ir pasitarta dėl ruošiamų S. Židinyje asado pietų (kovo mėn. 10 d. sekmadienį).

ALOS TARYBA PRANEŠA

Išvykus kai kuriems asmenims atostogoms, Vasario 16 D. minėjimo programoje įvyko kai kurių pakeitimų: Šv. Cecilijos chorui katedroje ir L. Centro salėje minėjimo metu diriguos Vytautas Padvalskis, prie piano Lili Mičiūdienė; tautinių šokių programą atliks "Ateities" ansamblis, vadovaujant Hekt. Levanavičiui, akordeonu gros Juozas Rōmeika. Visi lietuviai kviečiami atlikti savo garbingą tautinę pareigą — skaitlingai dalyvauti abiejų dienų minėjimo programoje: L. Centro salėje ir katedroje.

PARODA

Lietuvių liaudies meno paroda prasidės vasario 18 d. Canados banke (kampus Florida ir Cangallo). Parodą ruošia ALOS Taryba. Ją aplankyti galima banko darbo valandomis — nuo 10 iki 16 val. išskyrus šeštadienius. Veiks iki 1 kovo.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Pio Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — gražinami tik autoriui prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 23,50 administracijoje; \$ 25,00 namuose. Kitur — metams 4 dol. Oro paštas metams 7 dol.

XXVI Metai — Nr. 549

1974 m. vasario mėn. 14 d.

IŠ ALOS TARYBOS POSĖDŽIO

Vasario mėnesio ALOS Tarybos posėdis įvyko SLA patalpose 1974 m. vasario 8 d.

Posėdį atidarė ir jam vadovavo pirm. Art. Mičiūdas. Perskaičius protokolą buvo padaryta praeito posėdžio nutarimų apžvalga.

"Noticiero de Paises Balticos" yra neperiodinis žurnalas, leidžiamas latvių. Praeitame posėdyje buvo įgaliotas p. Zef. Juknevičius susitikti su jo redaktorium p. V. Gusts. Kadangi "Elta" ispanų kalba neišėina, tai Vlikas siūlo lietuviams prisidėti prie šio žurnalo redakcijos ir pažadėjo apmokėti spaudos išlaidas. Z. Juknevičius plačiai informavo susirinkusius šiuo reikalu. Šį žurnala leidžia išimtinai latviai, nors duodama medžiagos ir apie Lietuvą ir Estiją. Išėina du kart per metus, leidžiama 500 egz. Vieno numerio išlaidimas kainuoja apie 420 dol. Latviai mielai priima lietuvius, o mums tektų apmokėti pusę išlaidų, nes esu labai maža kolonija, jie nepajėgūs prisidėti prie leidinio. Tuo klausimu kilo gyvų diskusijų. Galutinėje išdavoje, įgaliotas p. Juknevičius rinkti medžiagą ir išleisti numerį taip pat susižinoti su Vliku dėl finansinės paramos.

Radio. Yra galimybė gauti kultūrinį pusvalandį lietuviams Radio Provincija, La Platos mieste. Tam tikslui reikalinga speciali komisija, kuri rūpintųsi programa, kurią reikia paruošti izoliuotoj vietoj. Susirinkusieji įgaliavo P. Gudelevičių susižinoti su radio stotim ir pasiūlyti kokią formą galima paruošti programą, ar tinka iš Amerikos gautos kasetes, ar reikia įkalbėti j juosteles ir tt.

Laiškai. Laiškų negauta. Gauta medžiaga spaudai anglų k. Lietuvos bylos klausimu.

Vasario 16 D. minėjimas. Programa su kaikiuriais pakeitimais lieka ta pati. Ypatingiems svečiams bus padaryti užkandžiai, kuriuos apsiėmė paruošti L. Centro žmonės.

Klausimai ir sumanymai. Pavergtų Tautų savaitės ruošimo išlaidų lietuvių dalis — 19.165 p. buvo čia pat sumokėta. Windsoro mergaičių kvartetas, "Aušra" viso 6 žmonės, atvyksta į P. Ameriką rugpiūčio mėn. Argentinoje bus rugpiūčio mėn. pabaigoje. Jaunimas ruošiasi išleisti informacinį leidinį ispanų kalboje.

Sekantis posėdis L. Centro patalpose — 1974 m. kovo 8 d. 21 val.

KELIONĖ Į LUJANĄ

Primename visiems lietuviams, kad kaip ir kiekvienais metais, Lietuvių maldinga kelionė į Lujan bus Atvelykyje, balandžio 21 d. Prašome iš anksto suplanuoti savo reikalus, kad tą dieną būtumėt laisvi ir galėtumėt dalyvauti lietuvių maldingoje kelionėje. Prašome organizacijų tą dieną nedaryti susirinkimų nei parengimų.

• Algimantas Padvalskis, Fabriko "Siam" direktorijos narys, to fabriko reikalais važinėja po šiaurės Ameriką.

• Nora Szytko Jankevičiūtė ir Karolis Stefanow sukūrė šeimos židinį lietuvių Aušros Vartų parapijos bažnyčioje, vasario 9 d. Turtingos po vestuvinės vaišės įvyko lenkų Paderrevskio vardo klube, Quilmes mieste. Jaunosios tėvelis Step. Jankevičius ir Step. Paulėnas turi gražų restoraną "Nabette" (Esteban - atvirksčiai skaitant), Quilmes mieste, gatvėje 12 de Octubre.

• Kun. J. Margis atvyko porai dienų į Bs. Aires. Dalyvavo V. Elisoje katekistų stovykloje, kur dalyvavo Rosario ir Buenos Aires katekistai.

LIETUVIŲ SENELIŲ ŽIDINIO 1973 METŲ PAJAMOS IR ISLAIDOS: AUKOS, NARIO MOKESTIS IR PELNAS RUOŠTŲ PIETŲ-ASADO

Mėn.	Pajamos	Išlaidos
Sausio	\$ 10.710,00	\$ 14.872,66
Vasario	„ 23,00	„ 1.175,30
Kovo	„ 5.550,00	„ 4.879,47
Balandžio	„ 4.656,03	„ 2.397,26
Gegužio	„ 446,00	„ 25,00
Birželio	„ 672,00	„ 1.887,56
Liepos	„ 98,00	„ 2.136,29
Rugpiūčio	„ 10.478,00	„ 9.538,82
Rugsėjo	„ 400,00	„ 1.007,45
Spaio	„ 3.784,00	„ 2.662,00
Lapkričio	„ 11.900,00	„ 9.739,00
Gruodžio	„ 1.426,95	„ 3.027,30
Viso	\$ 50.143,98	\$ 53.348,11
Liko iš 1972 m.	„ 6.445,64	

Bendros pajamos \$— 56.589,62

Pajamos \$ 56.589,62
Išlaidos „ 53.348,11

Lieka izde \$ 3.241,51
Atsilikę iš kitų metų „ 0,26

Lieka izde 1974 metams viso .. \$ 3.241,77
Banke viso yra \$ 22.134,99
ir 105 doleriai.

Liet. Senelių židinio Iždininkas

Juozas Šiušis.

Pradedam naujus veiklos metus!

Liet. Senelių Židinyje šių metų kovo 10 d. 12 val. ruošiami

PIETŪS — ASADO

Bus ir kita įvairi programa.

Visi kviečiame gausiai dalyvauti.

Bilietus prašome įsigyti iš anksto arba užsisakyti telefonais: V. Grigaitis 83-7119, J. Mičiūdas 601-1765, Liet. parapija 208-5027, J. Čikštas 67-5663.

S. Židinio Valdyba.

Š. Amerikoje, East Hartfordo bibliotekoje, lietuviai buvo įrengę lietuvišką kioską su lietuviška Kalėdų eglute. Prie kiosko lietuviškas, iš k. Regina Zabulytė, Kristina 5 m., Vida 3 m. ir Danutė 7 m. Raškevičiūtės. Šį liet. kampelį bibliotekoje įrengė Birutė Zabulienė ir Nocmi Gudonytė - Raškevičienė, gimusi ir augusi Lanus, Bs. As., Argentinoje.